

[Lysholt Hansen.]

af vort samfund, der må bekriige hinanden. Det har vi ganske enkelt ikke råd til her i landet. De to sektorer må arbejde sammen i overensstemmelse med en samfundsplanlægning, således at de støtter hinanden. Med henblik herpå bestemte vi os for, at der ved siden af den udarbejdede perspektivplan for den offentlige sektor skulle laves en perspektivplanredegørelse for den private sektor. Disse to redegørelser skulle så køres sammen i en egentlig samfundsplanlægning, og også her skulle princippet være, at de politiske myndigheder alene skulle afstikke hovedretningslinjerne for den overordnede styring af økonomien. Detaljerne skulle klares af markedsmekanismen. Mottoet skulle igen være her at styre uden at blande sig.

Man må ikke overse den seneste svenske undersøgelse, der viser, at hver gang man investerer 1 mill. kr. i arbejdspladser, skal der af det offentlige investeres et tilsvarende beløb som følgeinvesteringer i boliger, i byplanlægning, i trafik, i børneinstitutioner m. v. Det er altså nødvendigt, at der finder en egentlig samfundsplanlægning sted, også hvis det private erhvervsliv skal komme til at køre på en fornuftig måde. Så meget om udgangspositionen og den almindelige linje for regeringens økonomiske politik.

Jeg skal derefter vende mig til de øjeblikkelige foranstaltninger, som regeringen traf for at rette situationen op og skabe det, økonomi- og budgetministeren kaldte et pusterum. For at vende valutaudviklingen og styrke vor valutareserve gennemførtes den midlertidige importafgift, som der er sagt rigeligt om her i tinget; jeg skal ikke føje mere til. Men i finanslovsforslaget er provenuet af denne afgift for 1972-73 efter korrektioner nået op på omkring 1 milliard kr. For at mildne den anstrengte beskæftigelsessituation besluttedes det at gennemføre en række foranstaltninger, som nok kostede penge og nok førte til en almindelig lempelse af finanspolitikken, men alligevel kunne rummes inden for, hvad der kan kaldes en fortsat stram finanspolitik. Jeg vil gerne nævne nogle af de vigtigste beskæftigelsesmæssige foranstaltninger, som de er afspejlet i finanslovsforslaget.

Det drejer sig om de boligpolitiske forslag,

som er til behandling her i tinget, der skal reducere boligudgiften i det sociale boligbyggeri bl. a. ved at rentesikre dette på grundlag af en rente på 5½ pct. Derudover skal de bl. a. forbedre boligsikringen. Hensigten hermed er naturligvis ud over det socialpolitiske at øge beskæftigelsen i byggefagene. Det drejer sig videre om en række erhvervspolitiske foranstaltninger iværksat af handelsministeren, på kort sigt for at øge beskæftigelsen, på lang sigt for at sætte fart i fornyelsen inden for erhvervslivet.

Disse beskæftigelsesmæssige foranstaltninger vil sammen med en række socialpolitiske initiativer beslaglægge størstedelen af reserven til merudgifter ved ny lovgivning, en reserve på 750 mill. kr. De socialpolitiske initiativer omfatter bl. a. opfyldelsen af nogle af vore valgløfter, nemlig løfterne om at nedbringe betalingen for ophold i børnehaver, vuggestuer og andre daginstitutioner til det tidligere niveau samt at forbedre forholdene for vore pensionister og for andre svagtstillede grupper i samfundet.

Alt dette og meget andet fører til en finanspolitisk hovedlinje, der kort kan karakteriseres ved, at finanspolitikken er blevet strammet i sammenligning med det skøn, som VKR-regeringen lagde frem den 23. august i år, men lempet i sammenligning med finanspolitikken for 1971-72. Kasseoverskuddet reduceres fra 3,2 milliarder kr. til 2,6 milliarder kr. i det kommende år.

Disse forholdsregler skulle kunne skabe os det fornødne pusterum udadtil ved at vende valutaudviklingen, indadtil ved at nære beskæftigelsen. Det, som skal bære igennem på lidt længere sigt, kan man opdele i 3 grupper.

Først bør det nævnes, at det er en almindelig opfattelse, at den internationale konjunkturudvikling vil blive noget gunstigere i løbet af 1972 bl. a. som en følge af en stigning i den amerikanske økonomiske aktivitet. Meget afhænger dog af, hvorledes det går med løsningen af de internationale valutaproblemer, og dér kan jeg ikke lade være med, efter at man nu har set i dag til morgen og hørt det i aftes, at amerikanerne vil devaluere, at bede ministeren sige lidt om sin bedømmelse af denne situation i relation til dansk økonomi. De flydende valutakurser rummer jo en alvorlig fare for os, og jeg tror derfor, det er meget afgørende